

Orhan Kalaycı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.4.2012

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Afettim Desin Yerim O Dillerini

İnceden ıslatır yağmur bedenimi
Gezerim sokaklarda ararım izlerini
Soğuk eser rüzgar buz keser yüreğimi
Sımsıcak bakan özledim gözlerini
Afettim desin yerim o dillerini

Kulak ver yalnızım hayalin silinmiyor
Geceler karanlık sensiz yürünmüyor
Yoksunya birtanem dünyam dönüyor
Sımsıcak bakan özledim gözlerini
Afettim desin yerim o dillerini

Kırdıysam zehir ver elinden içeyim
Helalet bu elden göçüp gideyim
Ölürken sevgini yeterki bileyim
Sımsıcak bakan özledim gözlerini
Afettim desin yerim o dillerini

Orhan Kalaycı

Ahirette Cekmem Davamı

Çözülmez kaderim oldu kör düğüm
Gündüzler kabusu hergün gördüğüm
Hani nerde birgün olsun güldüğüm
Kefen olur bedenime sarılıpta döndüğüm

Güller kurudu bozuldu bağlar
İçerimde dertler büyüdü dağlar
Vurdun gönlümden kalbim ağlar
Göz yaşları derya deniz oldu çağlar

Estirdin boran kışı tufanı
Hasta düştüm elden aldın devamı
Kitapsız yaptığın buda bana revamı
Ahirette çekmem inan sana davamı

Acılar üstüne kurdurdun yüce sevdayı
Kalmadı yarenlerden ümmet aldım açtım arayı
Bulunmaz tabib gelse de sarsa şu yarayı
Neyleyim sensiz aşk dolu köşkü sarayı

Orhan Kalaycı

Anılırsın Hep Olmasamda Gururla

Mahrum kaldım güzel ellerinden
Sana aşık can gönülden
Yanar yüreğim bilirsin derinden
Canımdan cansın can Hacıbektaş
Pirlerin piri gül Hacıbektaş

Mapus kaldım gurbet elde
Hasretin acıtıp kanatır ciyerimide
Pır pır edersin içerimde
Canımdan cansın can Hacıbektaş
Pirlerin piri gül Hacıbektaş

Biter elbet kara günler
Gönül durmaz pirim özler
Sayılı gündür gelip geçer
Canımdan cansın can Hacıbektaş
Pirlerin piri gül Hacıbektaş

Bedenim yok ruhum orada
Anılırsın olmasamda hep gururla
Aydınlık günler gelir nurunla
Canımdan cansın can Hacıbektaş
Pirlerin piri gül Hacıbektaş

Orhan Kalaycı

Aşkın Silinmiş

Aşkın silinmiş kaybettim beynimdeki kara kutuyu
İpucu kalmadı kalbim tanımaz sana olan duyguyu
Kaybettin ömür boyu iç üstüne bir bardak soğuk suyu
Ben varsam hayat varmış yaşayacağım coşkuyu
Yolun açık olsun kaktüs dikili gönül dağına
Durma karşımda yıkıl git sonsuz yoluna

Kapattım sana ait olan doldurduğun defteri
Bırakmadın beyaz sayfa kalmadı yazacak yeri
Seninle olan dosyada kalbim kırdı kalemi
Yoksun rotamda çevirdim hak eden aşka dümeni
Yolun açık olsun kaktüs dikili gönül dağına
Durma karşımda yıkıl git sonsuz yoluna

Orhan Kalaycı

Aşkıını Kalbinden Dilenyorum

Güneşin yağmurun olsaydım senin
Kalbinde gül olup açsaydım senin
Ömrümce koynunda kalsaydım senin
Hem acı ızdırıp yokluğun senin
Aşkimsin sen benim yalvarıyorum
Sevdamı diz çöküp haykırıyorum

Aşkıını kalbinden yalvarıp dilenyorum
Umutsuz sadakana ölümüne direniyorum
Gelki zaman kısa tükeniyorum
Anlıma yazgısın seni silemiyorum
Aşkimsin sen benim yalvarıyorum
Sevdamı diz çöküp haykırıyorum

Beni her salise alıkoysan
Dünyada heran mutlu kılsan
Birde fark eden aşkım olsan
Cennette kanatlı bitek melegim olsan
Aşkimsin sen benim yalvarıyorum
Sevdamı diz çöküp haykırıyorum

Orhan Kalaycı

Ateşi Üstüme Yorgan Diye Sarmalayıp Sarışın

Işık saçan gözlerin nerde o bakışın
Kafamı karıştırdı uzaklarda kalışın
Yalanmıydı yoksa aşkımdan yanışın
Seviyorum deyip bırakıp kaçışın
Ateşi üstüme yorgan diye sarmalayıp sarışın
Yakıyorsun beni güzel hemde yeşil gözlü sarışın

Neredesin özledim haber ver inceden
Bıraktığın ateşin köz olup sönmeden
Yetiş canıma hayat sensiz bitmeden
Vuruyorsun beni uzaklarda görmeden
Ateşi üstüme yorgan diye sarmalayıp sarışın
Yakıyorsun beni güzel hemde yeşil gözlü sarışın

Saldın ateşini içime sönmek nedir bilmiyon
Tutuldum vefasız hayalimden gitmiyon
Beyazlardan gelinlik gelipte giymiyon
Öldürüp beni kefen olsun giy diyon
Ateşi üstüme yorgan diye sarmalayıp sarışın
Yakıyorsun beni güzel hemde yeşil gözlü sarışın

Orhan Kalaycı

Bedende Cest olur Gömülür

Ömür hızlı gidiyor bitiyor yollarım
Bülbül konmaz yeşermiyor bağlarım
Aşk yükünden kırıldı dallarım
Sormuyorsun ne olacak hallarım
Senden bana hayır yok sevdiğim

Umudumu kestim gelmezsin diye
Mecnundan beter döndüm deliye
Gidiyorum boşlukta bilmem nereye
Ecel kol geziyor yanımda devriye
Senden bana hayır yok sevdiğim

Karaymış kader dertler örülür
Yürek dikiş tutmaz sökülür
Başımdan kaynar sular dökülür
Bedende ceset olur gömülür
Senden bana hayır yok sevdiğim

Orhan Kalaycı

Bende Ölüp Gideceğim Kulak Ver Türkiyem

Çanakkaleye gidipte bir bakalım topluca geriye
Şehit verdi doğudan batıdan kuzeyden güneye
Anlamsız sızlatırız kemiklerini bizler ne diye
Kıyamete kadar bölünmez tek vucuttur Türkiye,

Analar bacılar top mermisi bağlamışlar halalar beline
Atalar babalar kanlarıyla yoğurmuşlar toprağı nesline
Hep birlikte karış karış almışlar Türkiye olan bu vatanı eline
Destanlar yazılmış bayrak altında kenetlenmiş halkın diline
Kıyamete kadar kanıyla canıyla tek bedendir Türkiye

Türkü kürdü alevisi sunnisi çerkezi lazı gelsin kendine
Kardeş kanı dökülmesin vatanın her hangi bir yerine
Acıları ölümleri koymayalım anaların bacıların gelinlerin önüne
Huzur mutluluk barış hep birlikte sonsuz sevgiyle
Kıyamete kadar parçalanmayacak tek ulustur Türkiye

Orhan Kalaycı

Benmi Bilmiyorum Öldümü AŞK

Aşkın çengelini taktın kalbime
Canım yanıyor gelmiyorsun nediye
Dayanmaz aşkınla yanan ömrüme
Söz geçmiyor fakara gönlüme
Hani nerdesin yalanmı aşk
Benmi bilmiyorum öldümü aşk

Saldın dumanı dağılmaz dağıma
Kurumuş güller baktım sağıma soluma
Konmaz oldu bülbüller hozan bağıma
Canmı dayanır gelmezsen yanıma
Hani nerdesin yalanmı aşk
Benmi bilmiyorum öldümü aşk

Zaman geçiyor azrail yanımda yakın
Alırsa canımı üstüne karaları takın
Üzölüp ağlama kıyamam sana sakın
Hani nerdesin yalanmı aşk
Benmi bilmiyorum yoksa öldümü aşk

Orhan Kalaycı

Bir Kalp İkiye Bölünmüş Yarısı Bende

Kalbim seni arzular endamın nerede
Sanki gözlerime çektin kara perde
Attım onuru gururu hepsi yerde
Gelip bulayım sevdiğim ip ucu verde
Aşkı indirmiş yaradan oda sende
Bir kalp ikiye bölünmüş yarısı bende

Susuz kalsam çöllerde serap görsem
Düşse dudağıma damla sensin bilsem
Buldum deyip ellerinde muradına ersem
Son nefesimi yeterki yanında versem
Aşkı indirmiş yaradan oda sende
Bir kalp ikiye bölünmüş yarısı bende

Orhan Kalaycı

Cenazemi Musallaya Koyda Git Güle Güle

Böylemiydi bozulmayan sözün vede dileğın
Boşunamı gitsin kervan çekmez emeğın
Beni darda bırakırken üzölmezmi yüreğın
Temel attın aşkımıza yıkılmasın direğın

Kaçmakmı bu ellerden olacak sana çözüm
Beyazına kara düşmüş bozulmuş bütün özün
Perişan hallerdeyim kör ollmuş senin gözün
İçerimi alev sardı sönmüyor düşen közün

Söylettiğın yalanların hesabını ver dile
Yokluğında çekemem bitermi bunca çile
Gidişın ölüm demek bunu sen bile bile
Cenazemi musallaya koyda git güle güle

Orhan Kalaycı

Dokunsun Ellerim Beni yakan Tenine

Kalbim sabahı bulsada yoksun çaresiz
Seviyorum seni canımı yakıyorsun gereksiz
Aşkına mecnunum özledim gönlüm neşesiz
Rol vermiş yaradan ikimize şüphesiz
Koş kaçmasın zaman yanıma vakitsiz
Bas aşkın gazına sürat limitsiz

Geçiyor ömür uyanda gel kendine
Bir öpücük kondur dudaktaki yerine
Alıp götür kalbimi aşkının seline
Dokunsun ellerim beni yakan tenine
Koş kaçmasın zaman yanıma vakitsiz
Bas aşkın gazına sürat limitsiz

Senden ayrı kıyamet kopsada sevemem
Aşkımı zincire vurup işkence veremem
Acı çeker kalbim ellere veremem
Sen olmadan açık kalır gözlerim ölemem
Koş kaçmasın zaman yanıma vakitsiz
Bas aşkın gazına sürat limitsiz

Orhan Kalaycı

Ela Güzüm Nemli Kiprik Islıdır

Bedenim yok gönlüm saldım yanına
Garip bülbül gelsin konsun bağına
Hasret kaldım zezem akan suyuna
Zaman geçer yürek kanar uğruna
Al kapına ben yolunda köleyim
Destur eyle yüzüm sürüp öleyim

Dünya bana zından oldu neyleyim
Dönde bir bak ay parçası göreyim
Yürek yanar bilmem nasıl söyleyim
İlim irfan yol gösterde geleyim
Al kapına ben yolunda köleyim
Destur eyle yüzüm sürüp öleyim

Elim kolum bağı kafam paslıdır
Ruhum ince pirim kalbim nazlıdır
Felek vurdu yüzüm gülmez yaslıdır
Ela güzüm nemli kiprik ıslıdır
Al kapına ben yolunda köleyim
Destur eyle yüzün görüp öleyim

Orhan Kalaycı

Estin Kuruttun Rüzgar

Fırtınalar kopartıp mapus ettin beni rüzgar
Kapattın üç metreğe hep geceydi estin rüzgar
Yaşadığım günleri sildin süpürdün rüzgar
Hortumlaşıp yerden yere vurdun beni rüzgar
Her gelişin haçer oldu vur bakalım kahbe rüzgar

Güle susamış bülbül idim estin kuruttun rüzgar
Bağım bahcem viran oldu estin dağıttın rüzgar
Sabah öğle akşamları hep voltamda gezdin rüzgar
Hortumlaşıp yerden yere vurdun rüzgar
Her gelişin hançer oldu vur bakalım kahbe rüzgar

Dayanılmaz acılar içinde ateşlere attın beni rüzgar
Mutluluktan yana ne varsa savurdun kalmadı bitti rüzgar
Gündüzler yetmedi geceler hücremde yettin rüzgar
Hortumlaşıp yerden yere vurdun beni kahbe rüzgar
Her gelişin hançer oldu vur bakalım kahbe rüzgar

Orhan Kalaycı

Fırlayacak Kalbim Dayanmıyor Nabız Sonda

Sarhoş etti gözlerin üstümden atamadım
Tutuldu dilim kendimi sana anlatamadım
Yaklaşp kollarında gül gibi açamadım
Cesaret edip aşkımı ayaklarına saçamadım
Aşkın esir aldı kalbimi kaçamadım

Başkasına bakıp ihanet etmezki gözlerim
Yaktın ruhumu konuşmaz oldu dillerim
Susuz bırakma aşkımı kurumasın güllerim
Izdırapla geçer bundan sonra günlerim
Cesaret edip tutamadım titredİ ellerim

Oklar saplanır sineme durmaz solda
Gözlerim kaldı aşkına giden yolda
Tarif et yolunu rehber olda
Fırlayacak kalbim dayanmıyor nabız sonda
Cesaret edip duramadım eridim karşında

Orhan Kalaycı

Gelmedin Asırlar Odu

Bendeki yaralar derin sarılmaz oldu
Akan kanlarım damardan durmaz oldu
Geceler gündüze uzun varılmaz oldu
Bu nasıl yaşamdır çekilmez oldu
Alim içim ehlibeyt yasıyla doldu
Gelmedin bir türlü asırlar oldu

Kalmadı derman acılı yüreğim dayanmaz
Bulandı bu gönül gayri durulmaz
Ararım alim yoksun izin bulunmaz
Güller kurudu kanatsız bülbül konmaz
Gönül ehlibeyti özler onsuz olunmaz
Gelmedi mehti alim yerin doldurulmaz

Düzen bozuk kuran rehber yürünmez
Dertliyim derdim sönük ışık görünmez
Karalar yazılmış kıyamete kadar silinmez
Özledim alim yolun uzakmı dönülmez
Düldül heybetli zülfikar keskin bilinmez
Şahı merdan ehlibeyte hasretlik çekilmez

Orhan Kalaycı

Gönlümü Bilirsin Sor Hacibektaş

Küflenmiş beyinler izini sürmez
Karanlık zihinler aydınlık görmez
Allahın kitabını sevmeyen gülmez
Zülfikar kuşanıp Alim gelmez
Gönlümü bilirsin sor Hacibektaş

Mürşide nefes kapından gitmez
Helal dururken haramı seçmez
Dünya malı ahmağa yetmez
Günahı sırtında develer çekmez
Gönlümü bilirsin sor Hacibektaş
Ne hale düştük gör Hacibektaş

Bedende can kıymetin bilmez
Doğrudan çıkıp eğriye gidilmez
Bozuldu düzen hesap verilmez
Yezidin suyundan içilmez
Gönlümü bilirsin sor Hacibektaş
Ne hale düştük gör Hacibektaş

Orhan Kalaycı

Gözlerim Açık Kalsada

Hayalimde yaşattığım adını bilmeden andığım
Gündüzleri hasretinle perdeyi kapattığım
Mutluluğu rüyalarımın serpip yattığım
Köşe bucak her an gözlerime arattığım

Gönül avunurmu çizdiğim resilerinden
Umut ışıkları kalbime o güzel sözlerinden
Aşık olupta fışkırdımı volkanlar gibi derinden
Güneş doğarmı karanlık gecelerime gözlerinden

Boş yaşarım yoksunya hayat dolu olsada
Yokluğunda bahar bülbülsüz güller açıp solsada
Sana olan aşkım gün geçtikçe derinlere dalsada
Ahirette seveceğim kavuşmadan gözlerim açık kalsada

Orhan Kalaycı

Gül Kokun Yayıldı

Kendi içerimde akan selidim
Yaradana esen kuru yelidim
Eğrisi doğrusu bilmeye geldim
Turabına gelip canımı serdim
Allah Muhammet Aliyi sevdim
Pirim yollarında semaha geldim

Yeşerdi bağlarım zemzemin içtim
Delikli taştan silkindim geçtim
Gül kokun yayıldı içime çektim
Şakıdı bülbüller kendimden geçtim
Kurani özümde rehber seçtim
Pirim yollarında semaha geldim

Orhan Kalaycı

Gülümse Yeter

Uzarlarda kalsamda aşkıml sana iter
Yanında olunca özlemim kollarında biter
Soluk duruşun ölümden daha beter
Dünyalar benim olur gülümse yeter
Kaybetmek korkusu ne acı zümrüt gözlüm

Hangi aşık esirgedi tebessümü sevdiğinden
Şikayet edermi çileleri dertleri çektiğinden
Geçermi göz kırpmadan canını verdiğinden
Bir gülümse söksün yüreğimi kendiliğinden
Kaybetmek korkusu ne acı zümrüt gözlüm

Baksın gözlerin gönül bahçeme uzunca
Güller açsın mutluluk kalbimize doldukca
Bülbüller aşkı şakıyıp dalına kondukca
Gülümse yeter yıldızlargözünde parladıkca
Kaybetmek korkusu ne acı zümrüt gözlüm

Orhan Kalaycı

Güneş Üstüme Açıpta Gelmez Bahar

Gönül bağına girdim güller deremedim
Aşk kuyusu kurudu suyundan veremedim
Yaşlandı yürek sevdim aşka eremedim
Felek aşılmaz dağları sıraladı gelemedim
Dostum senmişsin meğer mevlam bilemedim

Gitmez zahmeri içime yağdırır kar
Güneş üstüme açıpta gelmez bahar
Tabibi yok yaralarımın durmaz kanar
Yalnız kaldım dünyada biçara naçar
Dostum senmişsin mevlam yüreğim kanar

Kaderime yazılı silinmez çekerim keder
Yıllar geçtikçe gönül oldu heder
Kem gözler yüreğime nazar eder
Zaman beklemez ömürden akıp gider
Dostum senmişsin mevlam yalanmış kader

Orhan Kalaycı

Heydost

Demirli duvarlar heydost ne gelir elimden
Kesilmiş selamı dostun gelmez dilinden
Kurşunlar yedim hep sevdiklerimden
Saçıldı kanlarım akar ciğerlerimden

Beton zeminler soğuk eser serinden
İçimde yaralar kanar inan derinden
Yaşananlar gitmez gözüm önünden
Vurdular beni heydot gönül evimden

Dostlar yıkılmış çürükmüş temelden
Düşte bir bak benim düştüğüm yerden
Başıma şimşekler düşer göklerden
Umut ışıkları heydost sönmez beynimden

Çile kurşunları geçse üstümden
Usanırdâ güler elbet felek sesimden
Orhan memik zorda dönmez özünden
Bir gün içer aşkın heydost son serbetinden

Orhan Kalaycı

İçimde Esen Teninin Aşk Dolu Kokusu

Varmadıkca tükenmiyor hasretin yollar
Uzun değil ömrümün kalan yılları
Felek süründürür yerde kırar dalları
Perişan gönlümün bilmem ne olur halları
Yazıpta yapıştıramadım mektuba pulları

Göz yaşlarım aktıkca ciğerimi dağlıyor
Dört duvar arası parmaklıklar bağlıyor
Deprem olup içimde artcılar sallıyor
Hasretim aşkına kalbim özlem çağlıyor
Feryadım bakıp gökte bulut ağlıyor

Unuturmu diye atan kalbimin sorgusu
İçimde esen teninin aşk dolu kokusu
Yüreğim buz keser oda gelemem korkusu
Aynada gördüm solmuş yüzümün dokusu
Göçüp gidecek dünyanın yalnız yolcusu

Orhan Kalaycı

İnsanlar Çiçektir Diye

İnsanları
Çiçek bahçesi zannederdim
Gül karanfil kimi zamanda kır papatyaları
Şimdi soruyorum kendime
Annem babam kandırdımı beni
İnsanlar çiçektir diye
Yaşamım içinde kendimi kandırdım
Dikenler battıkca gülünde dikenini var diye
Bu zamana kadar
Kendimi avutmuşum sapla samanı karıştırmışım
Her insan çiçektir diye

Orhan Kalaycı

İslam Kerbelada Gördü Hüzünü

İslam kerbelada gördü hüzünü
İmam hüseyinin şehit yüzün
Düşürdüler ateşlerin közünü
Kan bürümüş yezitlerin gözünü
Şahım ehlibeyite verdim özümü
Yaradandan öte secde durmayan
Alim durma şahlandır düldülünü

Yastadır gönüller gülmüyor yüzler
Hani nerde biyat eden yürekler
Güven diye bakan hain gözler
İmam ehli beyite verilen sözler
Kerbelada eser ksırğa yeller
Yaradandan öte secde durmayan
Alim durma şahlandır düldülünü

Şehitliği kerbelaya kanla yazılan
Endamı boyunca mezar kazılan
Kınalı toprağı geride kalan
Bilinmeyen nice ağıt yakılan
İmam hüseyindi canından olan
Yaradandan öte secde durmayan
Alim durma şahlandır düldülünü

Orhan Kalaycı

Kar yağdı kalbime

Gittiğin günden beri haber gelmiyor sessiz
Yeşeren dallarım açmıyor bak meyvesiz
Dudaktan kalbe Kavruldu Yandı Sensiz
Tükeniyor Ömrüm yokluğunda nefessiz;
Kar yağdı kalbime üşüyor sensiz
Isınmak bilmiyor sen yoksun güneşsiz

Deprem oldu kalbimde çatladı damarlar
Sallandı içimde kök Saldığın dallar
Yıkıldı beynimde kurulan yıllar
Bırakmıyor sallıyor sen yoksun artçılar
Kar yağdı kalbime üşüyor sensiz
Isınmak bilmiyor sen yoksun Güneşsiz

Gelmeyeceksin Artık nefesim az kaldı
Sigara vede şarap bir yudum bir fırt kaldı
Sonkez baktığım resmin elimde yandı kaldı
Gidiyorum artık bu beden cansız kaldı
Kar yağdı Kalbime üşüyor sensiz
Isınmak bilmiyor Sen Yoksun Güneşsiz..

Orhan Kalaycı

Laf Söyletmem İnsan Sevgime

Deli yürek aktı coştu sığmadı hiç kocaman bendime
Güzel günde koşanlar düşünce uğramaz oldu töbe semtime
Sağa sola bakındım kala kala bir başım kalmış iki elime
Bilsem üzülmüyüm kısmet olacak ahirette kefen tenime
Param parça olsam laf söyletmem insan sevgime

Aynaya baktım ne gülen yüz nede mutluluk var bende
Sanki hayallerim kalmış sonsuz dönmez hep geride
Yalnızlığım çaresiz tek tabanca yansıyor umutsuz özüme
Yıkık virane dökülmüşüm tamir olup gelmem kendime
Zor günler yaşayıp acılar çeksemde laf söyletmem insan sevgime

Danesi dökülmüş başağı rüzgarda savurup elemek ne diye
Eşten dosttan ilaç diye bir diş sarımsak kalmamış geriye
Sanmaki kalman için bu dünya ebedi sana hediye
Musallaya binmeden gözüm açıkken laf söyletmem insan sevgime

Orhan Kalaycı

Mezarlar Beni Bekliyor

Mapus damlarına güneş vurmuyor
İdamım verilmiş canlar titriyor
Ana bacı gardaşlarım ağlıyor
Senin o günsüz,Senin o bahtsız,Senin o güneşin neye yarıyor
Vurun zinciri gidelim artık
İdam ağacı beni bekliyor
Gydirin kefeni gidelim artık
Mezarlar beni bekliyor

Bende yirmi yaşında bir gencim
Bütün hayallerim umutlarım sönüyor
Nazlı yar duymuş nasıl ağlıyor
Senin o günsüz,Senin o bahtsız,Senin o güneşin neye yarıyor
Vurun zinciri gidelim artık
İdam ağacı beni bekliyor
Gydirin kefeni gidelim artık
Mezarlar beni bekliyor

yazılış tarihi 1985

Orhan Kalaycı

Ne Gelir Elimden

Yüz üstü bıraktın kaçtın birden
Bıraktığın mektubun acı biberden
Sallandı yüreğim estigin yerden
Kanser oldu beden senin sevginden
Yokluğun kıyamet ne gelir elden
Gelen ölüm başımın tacı senin elinden

İsyanımı duymazsın diyar ellerinden
Pınarı kuru kan damlar gözlerimden
Yeniden doğuşum döndüğün günden
Bak yine hayalin geçti önümden
Yokluğun kıyamet ne gelir elimden
Gelen ölüm baş tacı senin elinden

Bana son sözlerin gelmezmi dilinden
Ağları şerbet diye içerim elinden
Ruhum kalır senle gitsede beden
Kara yazılmış anlıma bilmiyorumki neden
Yokluğun kıyamet ne gelir elimden
Gelen ölüm baş tacı senin elinden

Orhan Kalaycı

Orhan memik Ölür Sana Sözüm

Kıyamet getirdi caydığın sözün
Yüreğime düşürdü ateşli közün
Severim sanma doluyum hüznün
Benden sonra gülermi yüzün

Görmese kör olsa gözüm
Kalbimi söksen olurmu çözüm
Kara sevda benliğim özüm
Orhan memik ölür sana sözüm

Ayrılığı yazdın çatık kaşında
Yıktın sevdami kaldım altında
Mezarım kazılsın pınar başında
Buluşurduk yazsın mezar taşımda

Orhan Kalaycı

Öksüz Bıraktın Kalbimi

Kalbim vaz geçermi deli gibi aşıkken sevmekten
Gözlerim kör oldu hayalini karanlık görmekten
Tükeniyor bedenim oksijeni içime dert çekmekten
Başka yol bırakmadın ölümü kurtuluş diye seçmekten
Öksüz bıraktın kalbimi dönmeyeceksin habibim
Gelipte yaralarımı sarmayacaksın öylemi tabibim

Bir yol göstermedin sırat köprüsünden ince olsada
İstemem dünya bahçeleri sensiz güllerle dolsada
Azrail kalbimi yerinden söküp çekip alsada
Vaz geçemem aşkımdan bedenim sararıp solsada
Öksüz bıraktın kalbimi dönmeyeceksin habibim
Gelipte yaralarımı sarmayacaksın öylemi tabibim

Orhan Kalaycı

Ölüm Nefes Kadar Yakın

Ölüm nefes kadar yakın bana sense çok uzakta
Dört gözle beklerim gelirsin diye evinizin olduğu sokakta
Bem beyaz karla kaplı ala bildiğine köşe bucakta
Hayvanlar gibi titresemde uzun geceler geçti köşedeki durakta
Yıllar geçti bir ay sonra gelecektin ondört ocakta

Hasretin eksi otuzları vurdu buz tuttu gönlümün saçağı
Kömür karası gözlerinden özledim baktıkca içime akan sıcağı
Sağa birde solâ yatıp kalktıkca kaldırımlar oldu ana kucağı
Ah demem vallahi gelip vursunlar sırtımdan kör bıçağı
Gelirim diye söz vermiştin unuttunmu yoksa ondört ocağı

Mektup birde resmimi bıraktım dönersen eğer hatıra olacak
Belki gelmezsen onlarda posta kutusunda bekleyip sararıp solacak
Şon saniyeler kalsada kalbim aşkınla alev alev yanacak
Ölünce kara toprak saracak olsanda üstüme güneş doğmayacak
Döngel kalmadı takatım bitti ömrüm hatırlarsan ondört ocak

Orhan Kalaycı

Sarmaş Dolaş

Aşk sarhoşu olup sarmaş dolaş tek parça gezerken
Ne oldu böyle kara bulutlar üstümüze açtı yelken
Ayrılık okları döndü kalbimize çarkı bozuk felekten
Oysaki bıkmazdık aşk şarabını sonsuza kadar içmekten

Yalan vallahi gözlerime bakmadan seni sevmiyorum desende
Biricik yaşam kaynağım acımadan çekip gitsende
Aşkı abu hayat bilip her gün zehri bıkmadan içsemde
Ayıramaz kalbimi senden can alıcı melek gelsede

Orhan Kalaycı

Sen Olmazsan dünyam Durur

Dikenlisin tatlı gülüm yarımı deşme
Yaralarımın üstüne tuz biber ekme
Kaldıramam bunca yükü intizar etme
Gidipte bu candan selamı kesme
Bu kalp sana ait canım kırıp incitme
Yokluğuna dayanamam bırakıp gitme

Aşılmayan dağları aştım uğruna
Engeller koymayıp yıktım yoluna
Düşman gibi hançer alıp vurma boynuma
gündüzler gece olur koyma zındana
Bu kalp sana ait canım atma yabana
Yokluğuna dayanamam bırakıp gitme

Sen olmazsan dünyam durur nefes alamam
Acı gelir hatıralar ben yaşayamam
Gittiğin gün olmasada sabaha çıkmam
Al canımı öyle git kabulüm tamam
Bu kalp sana ait canım sensiz olamam
Yokluğuna dayanamam bırakıp gitme

Orhan Kalaycı

Senden Ayrı Yıllar eskittim

Hasretin kor etti kavurdu sevdan ömrümü
Fırtınalar estirdin kül edip savurdun ömrümü
Sarmaş dolaş oldum çözemedim kör düğümü
Aşığım felek sevdamin olmalı bir çözüümü
Senden ayrı yıllar eskittim güldüremedim yüzümü

Kara yazılmış kader acımadan düşürdü ağına
Duman çöküp karalar yağdı gönül dağıma
Tufanlar kopup çığ düşürdü kalp bağına
Kırıldı kanadım sevdim konamadım gül dalına
Senden ayrı yıllar eskittim varamadım yanına

Ateş sardı aşkından sönmez buzlar eritir
Filizler boy verdi anaç meyve yetirir
Gam yüklü gönlüm saça aklar getirir
Canlanır hayalin geçer zaman hayatı bitirir
Senden ayrı yıllar eskittim gönüle çektirir

Orhan Kalaycı

Senden Bir Yol Olmaz Be Adam

Adam dediđin çalar ırpar atar tutar
Bulduđunu arkaya bakmaz anında yalayıp yutar
Zora gelmez çaktırmadan yan gelir yatar
Kolaysa durmaz saldırır çamurda taklalar atar
Senden bir yol olurmu olmaz be adam

Adam dediđin olmayan icratı yalanla yapar
Bu dünyada tövbe allah yerine paraya tapar
Avantayı zıplayıp 500 metre havada kapar
ıkarı yoksa anında ortada adam satar
Senden bir yol olurmu olmaz be adam

Adam dediđin 60.70.bilemedin 80 e kadar yařar
Kismetse 4 metre kefenle toprağa yatar
Musallada cemaatsiz kalıp arkaya bakar
Ahirette kendine allah bilir cehendemden yer yapar
Adam gibi adam senden olurmu olur be adam

Orhan Kalaycı

Sevdi Sanma Ölümüne Kimseyi Sevmedim

Senden sonra yaşasamda hiç gülmedim
Sevdi sanma ölümüne kimseyi sevmedim
Felek küstü sensiz murada ermedim
Dağıldı kalbim kendine geldiğini görmedim
Gelde gör orhan memiğim perişan hallerim

Bırak günleri geçmez takıldı saatler
Ezer yüreğimi çaresiz kalan dertler
Ağlıyor artık gülmez gülen gözler
Yaralarımı kanatır veripte tutmadığın sözler
Gelde gör orhan memiğim perişan hallerim

Yürek yanar su fayda etmez
Verilen teselli aşkıma karetmeyiz
Git diyom derdime yapıştı gitmez
Ölmedikce kalbimdeki artan aşkın bitmez
Gelde gör orhan memiğim perişan hallerim

Orhan Kalaycı

Söndür Gönümü Yeter

Ayrılığı uzun tutup Őu kalbime serpme keder
Güller diktim uğruna konda bülbül etme heder
Volkan gibi yanıyorum gelde söndür gönümü yeter
Kara toprağa zaman yol aldı durmaz gider
Dönde bitsin hasret ömür geçip boşa biter

Belik belik örüldü kim çözer derdimi bilmem
Yaramı saracak senden başka tabib göremem
Çok sevdim vallahi töbeler olsun kimseyi sevemem
Boynum bükük aşkıma verdiğim sözden dönemem
Azrail isteme benden yar gelmeden canımı veremem

Orhan Kalaycı

Şoka girdi kalbim

Anlamazdım aşkın tarifi yoktu yaşamadım ezelden
Hayatıma silinmez damgasını vurdu gönülden
Kara sevda damarlarıma süzülür ateşli kalbinden
Tutuldu dilim aşık oldum diye söyleyemiyorum
Tanıştığım aşk kafayı yedirirmi bilemiyorum

Bir sefer yaşadığıymuş aşık olmak içten anladım
Şoka girdi kalbim kan beynime fırladı tutup salladım
Emsali yok tanıdığım sevgilerin hepsini solladım
Onsuz olacak hayatı yemin olsun azraile yolladım
Tutuldu dilim aşık oldum diye söyleyemiyorum
Tanıştığım aşk kafayı yedirirmi bilemiyorum

Orhan Kalaycı

Umut Taciri

Uzaktasın gözlerim görmüyor seni
Yaralı bıraktı vurduğun gözlerin beni
Baştan sona silsem kara defteri
Kalbimdeki yaranın geçmiyor yeri
Damarlarımda gezen umut taciri
Aşkı kalbime dolan umut taciri

Aşkın beni yendi ne yapsam çaresiz
Gözlerim kör oldu görmez çaresiz
Azrail olupta bıraktın nefessiz
Bağladın kendine bırak yakamı şerefsiz
Damarlarımda gezen umut taciri
Aşkı kalbime dolan umut taciri

Hazırlanmış gelmeden beyaz kefenim
Sarılıpta toprağa yatmadan bedenim
Senden talebim son arzu dileğim
Musallaya binmeden cemalin göreyim
Damarlarımda gezen umut taciri
Aşkı kalbime dolan umut taciri

Orhan Kalaycı

Yakamoz gözlüm

Unutulmak dağın yavaş yavaş eriyişine benzer
Bende unutuldum ya yakamoz gözlüm
Bak bakalım duya bilecekmisin o çatırtıyı
Benden kopan o parçayı yağın yağmuru vuran güneş
Bende unutuldum ya yakamoz gözlüm

Unutulmak kor olmuş ateşin sönüşüne benzer
Bende unutuldum ya yakamoz gözlüm
Bak bakalım yaklaş hissede bilecekmisin sıcaklığımı
Toz olup küllerim savrulup giderken yetiše bilecekmisin
Bende unutuldum ya yakamoz gözlüm

Unutulmak su almış geminin yavaş yavaş dibe batışına benzer
Bende unutuldum ya yakamoz gözlüm
Bak bakalım beyin eceli alışa geçti zamanı saya bilecekmisin
Bak bakalım yaklaş kaybolup giderken göre bilecekmisin
Bende unutuldum ya yakamoz gözlüm

Unutulmak şişedeki rakının kadeh kadeh bitişine benzer
Bende unutuldum ya yakamoz gözlüm
İç bakalım ilk kadehin acılığını tada bilecekmisin
İç bakalım iki üç dört beşteki keyfi seze bilecekmisin
Ya son kadehin haritayı şilişini filimin kopuşunu göre bilecekmisin
Bende unutuldum ya yakamoz gözlüm

Orhan Kalaycı

Yaptıkların Şakadanmı

Araya engel koydun göstermediğin yüzünü
Bir yar sevdim ona verdim bütün özümü
Bırak yakamı düşürme ayrılığın nar közünü
Ne derdin var kahbe felek güldürmezsin yüzümü

Sen oynuyorsun oyunu kara haberin gelişi
Sarhoş etti yüreğimi hayallerimin o gidişi
Ayıramazdı biliyorum hiçbir kuvvet bu sevişi
Ne derdin var kahbe felek bayır ettin tüm inişi

Alma benden yaşamımı kara yazı hep banamı
İstedığın bedenim sallansın yağlı urgan damı
Hergün kötü haber gelir yaptıkların şakadanmı
Ne derdin var kahbe felek bırakmıyorsun yakamı

Orhan Kalaycı

Yaşamak Zulum Dursun Bu Dünya

Allahım bu can bende kalmasın
Bu canım onsuz nefes almasın
Aldığım nefes acı dolmasın
O yoksa topraklar beni sarsın
Aldın benden canımı yaşamıyorum
Al benide el açıp yalvarıyorum

Ben yari kaybettim bulamıyorum
Gidipte kimseye nerde soramıyorum
Kara topraklar sardı saramıyorum
Ben onsuz dünyada kalamıyorum
Aldın benden canımı yaşamıyorum
Al benide el açıp yalvarıyorum

Göz yaşlarım tükendi kurudu derya
Yaşamak zulum dursun bu dünya
Yalan olsun yaşadığım bu kötü rüya
Cesaretim kalmadı onsuz olmaya
Aldın benden canımı yaşamıyorum
Al binde el açıp yalvarıyorum

Orhan Kalaycı

Yaşıyorum İşte Denirse Yaşamak

Şişelerce içiyorum her akşam kesmiyor meyler
Dolmuyor yerin dertli dertli çalsada neyler
Mutlu etmiyor sarhoş olmak açmıyor güller
Acı çekiyorum konup dalıma ötmüyor bülbüller
Dönde bak yaşıyorum işte denirse yaşamak

Yürüyorum ıssız yollarda, ayda yıldızlarda sönmüş
Zifri karanlık dünya, benim hayatıma dönmüş
Sanki kalbinden yaralı, aşk acısını görmüş
Kahpe felek aşkımı alıp kalbimi sökmüş
Dönde bak yaşıyorum işte denirse yaşamak

Aşkının ateşiyle kanter içinde sabahları uyanmak
Köşe bucak odalarda senin varlığını aramak
Hayal kırıklığı içinde yokluğunu sineme sarmak
Baktıkca cansız resmine zor geliyor yaşamak
Dönde bak yaşıyorum işte denirse yaşamak

Orhan Kalaycı

Zavallı Gönüm

Yoksun yanımda boş kalbim dolmuyor
Gözlerim kapalı canım sabah olmuyor
Gündüzler hep karanlık güneş doğmuyor
Hani kuşlarla senden haberde gelmiyor
Ayılmaz hergün sarhoş hergün ayyaş
Bu benim gariban zavallı gönüm

Aşkının şarabını gönüme içirmişim birkere
Kendinden geçti biçare mecnun düştü dillere
Tutunsun sana göz bebeğim vurmasınlar yere
Seni seviyorum diye feryat ederim binkere
Ayılmaz hergün sarhoş hergün ayyaş
Bu benim gariban zavallı gönüm

Orhan Kalaycı

Zıpkın Yedim Kalbimden Kalkamaz Oldum

Meyhaneler limanım çıkamaz oldum
Dertleri kendimden atamaz oldum
Sarhoşluk kesmiyor yatamaz oldum
Zıpkın yedim kalbimden kalkamaz oldum
Kanatsız meleşim dönsen geri
Gelipte limandan çeksen beni

Yokluğun içime kor olup düşen
Aşkınla eserek beni küle çeviren
Nazara geldik elin dilinden
Acının sonu yok gittigin günden
Kanatsız meleşim dönsen geri
Gelipte göklere alsan beni

Gözlerin süzülen kartal gibi
Dudakların bal kiraz şerbet gibi
Hayatta nefesim yaşamam gibi
Kanatsız meleşim dönsen geri
Gelipte içine sarsan beni

Orhan Kalaycı